

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 276/2026
25.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Миролјуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Богићевића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-239/25 од 24.07.2025. године и Кж3-9/25 од 27.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Богићевића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-239/25 од 24.07.2025. године и Кж3-9/25 од 27.11.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку и повреди закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К-42/24 од 10.03.2025. године окривљени АА ослобођен је од извршења продуженог кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. у вези члана 61. КЗ. Законски заступник малолетне оштећене је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, а одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-239/25 од 24.07.2025. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Крагујевцу, преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К-42/24 од 10.03.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, као и време током извршавања мере забране напуштања стана. Оштећена је упућена да имовинскоправни

захтев оствари у парничном поступку, а окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-9/25 од 27.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Крагујевцу и браниоца окривљеног и потврђена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-239/25 од 24.07.2025. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Богићевић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем или их преиначи и потврди првостепену пресуду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП наводећи да се судија Мирјана Војновић, која је приликом доношења другостепене пресуде била члан већа Апелационог суда, морала изузети од одлучивања. Наиме, наведена судија је учествовала у ранијем току поступка приликом одлучивања о жалбама одбране против решења о продужењу притвора и то као члан већа приликом доношења решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 504/23 од 18.08-2023. године и Кж2 793/23 од 15.12.2023. године, као председник већа приликом доношења решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 102/24 од 20.02.2024. године, а у својству члана већа учествовала је и у доношењу решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 653/24 од 06.11.2024. године којом је укинута пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 32/23 од 08.07.2024. године. Приликом доношења решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 102/24 од 20.02.2024. године, којим је укинут притвор и одређена мера забране напуштања стана, прекршена је претпоставка непристрасности поступајућег судије јер је образлажући постојање оправдане сумње изразила високи степен убеђења у погледу кривице окривљеног, у већој мери него што је довољно за доношење одлуке о мери забране напуштања стана. Овако формирано предубеђење поступајуће судије, која је у више наврата одлучивала о продуживању притвора окривљеном и о укидању првостепене пресуде, а којом приликом се упуштала и у оцену оправдане сумње у односу на радње кривичног дела, је околност која нарушава претпоставку непристрасности судије, услед чега су испуњени разлози за обавезно изузеће судије Мирјане Војновић.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвокат Александра Богићевића, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је поступао у трећем степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против другостепене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-239/25 од 24.07.2025. године. Апелациони суд у Крагујевцу, као трећестепени, је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2, став седам и осам, страна 3 и 4, пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-9/25 од 27.11.2025. године изнео разлоге које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Захтевом за заштиту законитости истиче се и повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП наводима да је суд занемарио одредбу члана 264. став 4. ЗКП, те да окривљеног није ослободио од дужности да накнади трошкове кривичног поступка иако издржава малолетно дете, незапослен је и зарађује бавећи се надничарским пословима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 264. став 1. ЗКП, прописано је да када суд окривљеног огласи кривим изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, док је одредбом члана 264. став 4. ЗКП, прописано да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) и тачка 9) тог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног сарадника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он дужан да издржава, а суд може окривљеног ослободити од дужности накнаде трошкова постављеном браниоцу из истих разлога, у смислу члана 266. ЗКП.

Дакле, цитиране законске одредбе предвиђају само могућност, а не и дужност суда да окривљеног ослободи од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка, уколико су за то испуњени законски услови и уколико окривљени достави доказе – податке о томе да би плаћањем наведених трошкова било доведена у питање издржавање окривљеног или лица која је он дужан да издржава.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у осталом делу је недозвољен.

Поднетим захтевом истиче се и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном и његовом браниоцу. Међутим, у образложењу наведене повреде бранилац не указује на који начин је повређен кривични закон у погледу околности да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ суштински оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама. Ово са разлога што наводи да је суд неправилно утврдио да је окривљени полну радњу над оштећеном учинио ради задовољења полног нагона. Такође, суд је погрешно утврдио и постојање субјективног елемента на страни окривљеног, јер тим

вештака психијатара није утврдио поремећаје у сфери сексуалног нагона окривљеног, што говори у прилог да није ишао за тим да задовољи свој полни нагон.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац захтевом истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 113. и 16. став 2. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Богићевића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић